

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Šternovou v právní věci žalobce: **TELUX TRADING, a.s.**, se sídlem Sokolská třída 1263/24, Moravská Ostrava, IČ 64610136, zast. JUDr. Petrem Stoklasem, advokátem se sídlem Ostrava, Porážková 1424/20, proti žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o zaplacení 15.000.000,- Kč příslušenstvím,

t a k t o

- I. Žaloba o zaplacení částky 15.000,-Kč s úrokem z prodlení ve výši 26 % ročně od 15.12.2007 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhá na žalované zaplacení výše uvedené částky jako náhrady škody způsobené nesprávným úředním postupem spočívajícím v neoprávněném zadržení 150 ks akcií společnosti. V odůvodnění žaloby mimo jiné uvedl, že v rámci trestního stíhání byl obviněný Ing. V [redacted] M [redacted] po předchozím poučení podle § 78 odst. 1 trestního řádu o povinnosti věc vydat a po předchozím upozornění na odnětí věci, jakož i na uložení pořádkové pokuty podle § 66 trestního řádu vyzván k vydání 150 ks akcií společnosti [redacted] Ing. Mlčoch tyto akcie dne 15. 12. 1997 vydal; přičemž jmenovitá hodnota každé z žalobci odňatých akcií byla 100.000,- Kč. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2006 byl obžalovaný Ing. V [redacted] M [redacted] zproštěn obžaloby podle usta. § 226 písm. b) trestního řádu. Tyto akcie byly žalobci, vráceny na základě usnesení Městského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2007, fyzicky byly předány dne 29. 11. 2007. neoprávněným zadržením akcií bylo způsobeno, že akcionář nemohl po dobu jejich zadržení vykonávat svá akcionářská práva, zejména s těmito akciemi disponovat (obchodovat), nemohl svolat valnou hromadu a tyto postupně ztratily svoji hodnotu. Jejich hodnota byla po vrácení ze strany Policie ČR nulová, neboť v době vrácení akcií byl zrušen konkurs na majetek této společnosti z důvodu nedostačujícího majetku k úhradě nákladů konkursu. Žalobce svůj nárok na náhradu škody vyčíslil rozdílem hodnoty akcií v době jejich vydání a v době jejich vrácení.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě nesporeovala, že žalobce dne 6. 2. 2009 (dopisem z téhož dne) uplatnil v souvislosti s trestním řízením, vedeným u Městského soudu v Brně pod sp. zn. [redacted] nárok na náhradu škody ve výši 15.000.000,- Kč u žalované, přičemž jeho žádosti nebylo vyhověno s odůvodněním, že v daném případě nejsou splněny podmínky odpovědnosti státu za škodu podle zákona. Negativní stanovisko žalované k uplatněnému nároku na náhradu škody bylo právnímu zástupci žalobce sděleno přípisem ze dne 7. 10. 2009. Žalovaná dále nesporeovala průběh trestního řízení, vedeného proti Ing. V [redacted] M [redacted] a dalším spoluobviněným. Uvedla, že

dne 26. 6. 1997 byl žalobce vzat do vazby pro podezření z trestného činu podvodu podle ustanovení § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 6. 1999 č. j. [redacted] byl žalobce zproštěn obžaloby. K odvolání krajského státního zástupce byl tento rozsudek usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 11. 1999 zrušen a věc byla vrácena státnímu zástupci k došetření. Dne 28. 8. 2000 byl skutek překvalifikován na trestný čin zkršlování údajů z hospodářské a obchodní evidence podle ustanovení § 125 odst. 1, 3 trestního zákona, účinného v době spáchání trestného činu. Poté byla věc s námitkou nepříslušnosti předložena Vrchnímu soudu v Olomouci. Ve věci pak rozhodoval Městský soud v Brně a usnesením tohoto soudu ze dne 3. 3. 2006 byla věc vrácena státnímu zástupci k došetření. Městský soud pak dne 20. 10. 2006 vynesl zprošťující rozsudek a po odvolání státního zástupce Krajský soud v Brně usnesením ze dne 6. 2. 2007 sp. zn. [redacted] odvolání zamítl a rozsudek jako věcně správný potvrdil. Z protokolu o vydání (odnětí) věci ze dne 15. 12. 1997 je patrné, že Ing. M. [redacted] dobrovolně vydal mimo jiné 150 ks akcií společnosti [redacted], které byly v majetku společnosti TELUX ELEKTRIC, a. s. (předchozí název žalobce), za přítomnosti svého obhájce JUDr. Stoklase. Povinnost k předložení věci nebo k vydání věci postihuje kohokoli, kdo má takovou věc u sebe. Na základě usnesení Městského soudu v Brně sp. zn. [redacted] ze dne 12. 9. 2007 a ze dne 2. 10. 2007 byly shora uvedené akcie podle ustanovení § 80 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb. vráceny Ing. M. [redacted] Ing. N. [redacted] o vydání akcií sám nepožádal. Nepočínal si tedy dle § 415 občanského zákoníku a nevyužil všech procesních prostředků, které zákon k ochraně práva poskytuje.

Žalovaná dále sporuje vznik škody na straně žalobce, jakož i existenci příčinné souvislosti. Sporuje fakt, že by žalobce vlastnil 150 ks akcií společnosti [redacted] Z úplného výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ostravě pod oddílem B vložkou [redacted] vyplývá, že celkové množství akcií společnosti [redacted] činilo 6.500 ks (a to na majitele, nikoliv na jméno) ve jmenovité hodnotě 100.000,- Kč. Jak již bylo uvedeno, Ing. M. [redacted] Policii ČR vydal 150 ks akcií této společnosti, které byly ve vlastnictví žalobce, ve jmenovité hodnotě 100.000,- Kč, tj. 2,3 % ze všech emitovaných akcií. Samotné zajištění 150 ks akcií nemohlo mít na chod společnosti žádný vliv. I po zajištění akcií žalobce stále mohl vykonávat práva a povinnosti akcionáře. Jak vyplývá ze smluv o převodu cenných papírů z roku 2005, tak [redacted] (další akcionář společnosti [redacted]) tak činila, když tyto prodala. Počínala si tak dle ustanovení § 156a odst. 1 obchodního zákoníku, když převodem akcie se převádějí všechna práva s ní spojená, pokud zákon nestanoví jinak. I před samotným převodem akcií mohl žalobce, a to dokonce i samostatně (bez převodu akcií) převádět práva na vyplacení dividendy, přednostní práva na upisování akcií a vyměnitelných a prioritních dluhopisů a právo na vyplacení podílu na likvidačním zůstatku, spojené jinak s akcií (obzvláště toto právo bylo u společnosti [redacted] velmi aktuální), a to plně v souladu s ustanovením § 156a odst. 2 obchodního zákoníku. Samotná cena akcií klesala spíše nesolventností společnosti a samotné trestní řízení na to žádný vliv nemělo. Z obchodního rejstříku jednoznačně vyplývá, že usnesením Okresního soudu v Opavě ze dne 29. 8. 2003 č. j. [redacted] soud nařídil exekuci podle platebních výměrů Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, Okresní pojišťovny v Opavě č. [redacted] ze dne 12. 9. 2002, číslo [redacted] ze dne 12. 9. 2002, číslo [redacted] ze dne 7. 10. 1999, číslo [redacted] ze dne 9. 10. 1999, číslo [redacted] ze dne 2. 2. 1998, číslo [redacted] ze dne 2. 2. 1998 a číslo [redacted] ze dne 3. 2. 1998 k uspokojení pohledávky ve výši 2 438 351,- Kč prodejem podniku povinné společnosti [redacted] s. Z uvedeného vyplývá, že již počátkem roku 1998 společnost řádně neplnila své závazky, tj. samotné převzetí 150 ks akcií Policií ČR na to absolutně žádný vliv nemělo. Dále je z obchodního rejstříku patrné, že usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 4. 2004 č. j. [redacted] které nabylo právní moci dne 24. 6. 2004, byla akciová společnost [redacted] zrušena s likvidací a byl jmenován likvidátor.

Dále pak žalovaná uvedla, že ačkoliv nárok žalobce nikterak neuznává, pokud by jí byla uložena soudem první instance nějaká povinnost k plnění, požádala, aby soud uvedenou lhůtu plnění stanovil v délce 15 dnů od právní moci rozsudku a to pro celý rozsah případné povinnosti k plnění, včetně nákladů řízení, když lhůtu 15 dnů od právní moci rozsudku považuje žalovaná za zcela opodstatněnou, neboť pouze takto stanovená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám pro zajištění výplaty přisouzené peněžní částky, tj. k výplatě představující čerpání peněžní částky ze státního rozpočtu. Úkony činěné jménem státu včetně výplaty peněz ze státního rozpočtu podléhají obligatorním kontrolním mechanismům, jejichž reálné fungování vyžaduje určitý nezbytný časový prostor. V této souvislosti žalovaná poukázala na zákon č. 124/2000 Sb., o platebním styku a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Zároveň uvedla, že zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve znění pozdějších předpisů neumožňuje složce státu, aby před nabytím právní moci

rozsudku byl dán příkaz k úhradě, neboť v takový moment organizační složka státu nemá doklady, které by k provedení finanční operace opravňovaly. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Obě strany učinily v řízení nesporným skutečnost, že žalobce dopisem ze dne 6. 2. 2009 doručeným žalované téhož dne, uplatnil žalobce u žalované svůj nárok na náhradu škody. Žalovaná nárok žalobce neuznala a své negativní stanovisko sdělila žalobci podáním ze dne 7. 10. 2009. Tyto skutečnosti nebyly předmětem dokazování.

Ze spisu Městského soudu v Brně sp. zn. [redacted] vzal soud za prokázané, že dne 25. 6. 1997 bylo žalobci Policií ČR Krajský úřad vyšetřování Ostrava pracoviště Opava sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu z trestného činu podvodu podle ustanovení § 250 odst. 1, 4 trestního zákona, dílem dokonaného, dílem nedokonaného, spáchaného formou spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona pro skutek ve sdělení obviněným popsany. Téhož dne byl žalobce zadržen a vzat z důvodu ustanovení § 67 písm. a) trestního řádu do vazby. Z vazby byl žalobce propuštěn dne 1. 12. 1997 poté, co byla přijata peněžitá záruka ve výši 1.000.000,- Kč. Dne 25. 6. 1997 byl sepsán Policií ČR Krajský úřad vyšetřování Ostrava pracoviště Opava [redacted] protokol o vydání (odnětí) věci, podle kterého žalobce vydal mimo jiné 188 akcií společnosti [redacted] na majitele ve jmenovité hodnotě 100 000,- Kč/kus, a to 35 série [redacted] a to dobrovolně, pracovníkům Policie ČR a zároveň potvrdil převzetí 1 kopie tohoto protokolu. Další protokol o vydání (odnětí) věci byl Policií ČR Krajský úřad vyšetřování Ostrava, pracoviště Opava, sepsán dne 15. 12. 1997 podle kterého žalobce dobrovolně vydal akcie společnosti [redacted] které byly v jeho držení, nebo v držení, kde žalobce jako osoba má zastoupení společnosti TELUX Electric a. s., [redacted] a společnost [redacted] všechny se sídlem Ostrava, když ve vlastnictví žalobce byly vydané akcie čísel [redacted] vlastnictví společnosti [redacted] s čísly akcií [redacted] ks, dále ve vlastnictví společnosti [redacted] s čísly akcií [redacted] ks a ve vlastnictví společnosti [redacted] čí 4 [redacted] s.

Dne 26. 5. 1998 byla ve věci u Krajského soudu v Ostravě podána obžaloba Krajského státního zastupitelství v Ostravě, mimo jiné proti žalobci, pro trestný čin podvodu podle ustanovení § 250 odst. 1, 4 trestního zákona pro skutek popsany v obžalobě.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 6. 1999, č. j. [redacted], byl žalobce zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby pro jednání v rozsudku popsáném, ve kterém měl být spatřován trestný čin podvodu podle ustanovení § 250 odst. 1, 4 trestního zákona z důvodu, že skutek není trestním činem. Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 24. 11. 1999, č. j. [redacted] k odvolání Krajského státního zástupce v Ostravě proti uvedenému rozsudku tento rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu zrušil a podle § 260 trestního řádu věc vrátil státnímu zástupci k došetření. Dne 16. 6. 2000 realizovala Policie ČR Krajský úřad vyšetřování Ostrava pracoviště Opava upozornění na změnu právní kvalifikace, kterým byl žalobce upozorněn na to, že skutek, pro který je stíhán a byl doposud klasifikován jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 trestního zákona bude nadále posuzován jako trestný čin zkraslování údajů z hospodářské a obchodní evidence podle § 125 odst. 1, 3 trestního zákona účinného v době spáchání činu, když znění trestného činu zkraslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle ustanovení § 125 odst. 1, 3 trestního zákona zakotvené novelou trestního zákona z roku 1997 není pro žalobce jako obviněného příznivější, a proto nelze postupovat dle této novely.

Dne 23. 8. 2000 byla ve věci podána obžaloba Krajského státního zastupitelství v Ostravě k Okresnímu soudu v Ostravě, který usnesením ze dne 30. 4. 2003 rozhodl o předložení věci Vrchnímu soudu v Olomouci k rozhodnutí o místní příslušnosti. Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 17. 7. 2003 rozhodl o místní příslušnosti Městského soudu v Brně. Následně Městský soud v Brně usnesením ze dne 19. 4. 2005 rozhodl o vrácení věci k došetření státnímu zástupci. Stížnost státního zástupce proti tomuto usnesení byla jako opožděná usnesením Krajského soudu v Brně zamítnuta. Následně státní zástupce podal dne 17. 10. 2005 obžalobu zcela shodného znění jako obžaloba ze dne 23. 8. 2000, kterou Městský soud v Brně opět vrátil zpět státnímu zástupci k došetření. Proti tomuto usnesení opět podal státní zástupce stížnost; této stížnosti bylo vyhověno a věc byla vrácena zpět Městskému soudu v Brně k dalšímu projednání a rozhodnutí. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2006 byl žalobce zproštěn obžaloby pro skutek, ve kterém byl spatřován výše zmíněný trestný čin. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 6. 2. 2007 sp. zn. [redacted] odvolání státního zástupce proti uvedenému rozsudku zamítl a rozsudek jako věcně správný potvrdil. Zprošťující rozsudek nabyt dne 6. 2. 2007 právní moci.

Dne 7. 12.2007 vydala Policie ČR – Správa Severomoravského kraje služba kriminální policie a vyšetřování Ostrava, pracoviště Opava potvrzení o vrácení věci, podle kterého na základě usnesení Městského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE] ze dne 12. 9. 2007 a 2. 10. 2007 podle ustanovení § 80 odst. 1 trestního řádu byly vráceny žalobci akcie společnosti [REDAKCE], v nominálně hodnotě 1 akcie 100 000,- Kč, a to 285 ks akcií čísel [REDAKCE] [REDAKCE], když uvedené akcie žalobce řádně převzal dne 7. 12. 2007 v kanceláři vrchního komisaře Policie ČR v Opavě, Tyršova 26.

Dále bylo v řízení prokázáno, že žalobce je v současné době majitelem 150 ks akcií na majitele společnosti [REDAKCE] v likvidaci“, a to č. [REDAKCE] a to z kopie předmětných akcií.

K kopií smluv o prodeji cenných papírů vzal soud za prokázané, že ve dnech 22. 10. 2005, 21. 10. 2005, 20. 10. 2005, 19. 10. 2005, 26. 8. 2005, 24. 8. 2005, 25. 8. 2005, 21. 9. 2005, 22. 9. 2005, 23. 9. 2005 byly mezi společnostmi První tabáková a zemědělská společnost [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], za kterou jedná žalobce jako předseda představenstva, na straně jedné jako prodávajícím a společností [REDAKCE] [REDAKCE] zastoupené Ing. Georgiosem Torlachidisem Kasiarasem, obchodním ředitelem společnosti, jako kupujícím na straně druhé, uzavřeny smlouvy o převodu cenných papírů společnosti [REDAKCE] a to akcií na majitele v počtu 3 ks, 3 ks, 3 ks, 3 ks, 3 ks, 3 ks, 3 ks, 3 ks, 3 ks, 3 ks, 3 ks. Kupní cena byla stanovena částkou 100.000,- Kč/kus a byla zaplacená v hotovosti při podpisu jednotlivých smluv.

Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], získaného prostřednictvím internetu dne 4. 8. 2009, bylo zjištěno, že usnesením Okresního soudu v Opavě ze dne 29. 8. 2003, č. j. [REDAKCE] soud nařídil exekuci podle platebních výměrů Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, Okresní pojišťovny v Opavě č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE].

[REDAKCE] k uspokojení pohledávky oprávněného Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Okresní pojišťovna v Opavě, Denisovo nám. 1 ve výši 2.438.351,- Kč prodejem podniku povinné společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] Správcem podniku byla ustanovena Mgr. Magdalena Gebauerová, advokátka se sídlem v Opavě, Dolní nám. 3. Exekuce nařízená usnesením Okresního soudu v Opavě ze dne 29. 8. 2003 č. j. [REDAKCE] byla dnem 1. 7. 2006 pravomocně zastavena. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 4. 2004 č. j. [REDAKCE] které nabylo právní moci dne 24. 6. 2004, byla akciová společnost zrušena s likvidací a jmenován likvidátor.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 5. 2006 č. j. [REDAKCE], byl prohlášen konkurs na majetek této společnosti a ustanoven konkursní správce. Účinky konkursu nastaly dne 23. 5. 2006. Konkursním správcem se stala Mgr. Magdalena Gebauerová, advokátka se sídlem Opava, Dolní nám. 117/3. Konkurs na majetek úpadce, a to této společnosti, se na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 5. 2009 č. j. [REDAKCE] zrušuje z důvodu, že majetek společnosti nepostačuje k úhradě nákladů konkursu.

Žalobce se v předmětné věci domáhá náhrady škody podle zákona, která mu měla být způsobena postupem orgánů činných v trestním řízení v rámci trestního řízení vedeného proti jeho osobě u Městského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE] a to tím, že v průběhu tohoto trestního řízení mu byly odňaty akcie na majitele společnosti [REDAKCE] celkovém počtu 150 ks a zároveň byly zabaveny akcie této společnosti dalších akcionářů. V důsledku tohoto postupu tak došlo de facto a de jure ke znemožnění ovládnutí a řízení zmíněné společnosti jejími akcionáři, což v konečném důsledku znemožnilo samotné fungování této společnosti, když nebylo možno realizovat valné hromady společnosti, jmenovat a odvolávat členy představenstva a dozorčí rady, přijímat zásadní rozhodnutí korporátního charakteru, rozhodovat o účetních závěrkách společnosti, nebylo možné rozdělovat zisk či rozhodovat o náhradě ztrát a zejména nebylo možné přijímat zásadní rozhodnutí podnikatelského charakteru. Zároveň akcionářům této společnosti, tj. i žalobci, bylo znemožněno s těmito akciemi nakládat (zcizovat, zatěžovat apod.), což vedlo k likvidaci společnosti.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona, právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle ust. § 8 odst. 1 zákona, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro

nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle ust. § 13 odst. 1 věta první a druhá zákona, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě.

Podle ust. § 13 odst. 2 zákona, právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Podle ustanovení § 156 odst. 7 obchodního zákoníku akcie na majitele je neomezeně převoditelná. Práva spojená s listinnou akcií na majitele vykonává ten, kdo ji předloží, nebo ten, kdo prokáže písemným prohlášením osoby, která vykonává úschovu nebo uložení podle zvláštního právního předpisu, že akcie pro něho uložena dle zvláštního právního předpisu. V prohlášení musí být uveden účel, pro který se prohlášení vydává a den jeho vystavení. Osoba, která prohlášení vytavila, nesmí akcií, o které je vystavila, vydat uschovateli (uložiteli) ani třetí osobě do uplynutí doby stanovené pro uplatnění práva, k jehož uplatnění prohlášení vystavila nebo do uplatnění tohoto práva.

S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení dospěl soud po provedeném dokazování k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Soud v řízení zkoumal, zda jsou v tomto případě dány předpoklady pro vznik odpovědnosti státu za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb., tedy jednak existence nesprávného úředního postupu nebo nezákonného rozhodnutí, dále vznik škody na straně poškozeného subjektu a existence příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím, jakož i škodou na straně poškozeného subjektu.

Co se týká prvního předpokladu pro vznik odpovědnosti státu za škodu podle zákona, dospěl soud k závěru, že v předmětné věci je splněna podmínka existence nezákonného rozhodnutí v podobě usnesení o zahájení trestního stíhání, když uvedeným rozhodnutím započalo trestní stíhání žalobce a úkony orgánů činných v trestním řízení proti jeho osobě a tudíž právě toto rozhodnutí po splnění zákonných předpokladů představuje odpovědnostní titul. S odkazem na rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 2060/2001 a sp. zn. 25 Cdo 1487/2001 a soudní praxi, která dovodila, že v případě, kdy bylo sděleno obvinění či zahájeno trestní stíhání a věc následně skončila zprošťujícím rozsudkem nebo zastavením řízení, jsou analogicky splněny podmínky použití ust. § 7 odst. 1 a ust. § 8 odst. 1 zákona, přestože zahájení trestního stíhání bylo aktem z hlediska trestního řádu zcela zákonným. V předmětné věci trestní stíhání žalobce skončilo rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2006, kterým byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu a odvolání státního zástupce proti tomuto rozsudku bylo Krajským soudem v Brně zamítnuto. Zprošťující rozsudek tak nabyl právní moci dne 6. 2. 2007. V rámci uvedeného trestního řízení byly žalobci zabaveny akcie zmíněné společnosti, o čemž svědčí protokoly o vydání (odnětí) věci ze dne 25. 6. 1997 a 15. 12. 1997. Tyto akcie byly žalobci vráceny zpět dne 7. 12. 2007, o čemž svědčí výše zmíněné potvrzení o vrácení věci.

Co se týká existence druhého a třetího předpokladu pro vznik odpovědnosti státu podle zákona, a to existence škody na straně poškozeného subjektu, jakožto i příčinné souvislosti mezi nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem dospěl soud k závěru, že tyto předpoklady v daném případě naplněny nejsou. Žalobci sice byly zabaveny akcie na majitele uvedené společnosti, jejich zabavením však žalobce nebyl nikterak omezen v tom, aby vykonával práva s držením akcií spojená, neboť podle ust. § 156 odst. 7 obchodního zákoníku v případě akcie na majitele může vykonávat práva spojená s listinnou akcií na majitele také ten, kdo prokáže písemným prohlášením osoby, která vykonává úschovu nebo uložení podle zvláštního právního předpisu, že akcie je pro něho uložena podle zvláštního právního předpisu. Žalobce tak mohl požádat o vydání potvrzení příslušný orgán trestního řízení o tom, že jeho akcie na majitele společnosti [redacted] byly zabaveny Policií ČR pro účely trestního řízení. Nic takového však žalobce neučinil a taktéž se ani nesnažil účastnit se valných hromad uvedené společnosti, ačkoli byly řádně svolány a realizovat práva s akciemi spojená. Nelze také argumentovat tím, že bylo omezeno právo žalobce akcie zcizit, když z výše uvedených smluv o převodu cenných papírů vyplývá, že s akciemi uvedené společnosti bylo obchodováno, a pokud by žalobce požádal o potvrzení o tom, že příslušný orgán trestního řízení má v držení zabavené akcie, právě pro účely trestního řízení, mohl žalobce akcie převést právě s ohledem na to, že se jednalo o akcie na majitele. Žalobce však nic takového neučinil. Také celkový počet akcií, které měl žalobce ve vlastnictví a které mu byly zabaveny, nemohl rozhodující měrou ovlivnit chod společnosti [redacted] když z výpisu z obchodního rejstříku této společnosti bylo zjištěno, že společnost vydala celkem 6.500 ks akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 100.000,- Kč. Žalobce dále ani netvrdil, že ostatní akcionáři, kterým byly akcie zabaveny, požádali Policii ČR o vydání potvrzení ve smyslu citovaného ust. § 156 odst. 7 obchodního zákoníku a také ani netvrdil, že bez

tohoto počtu zabavených akcií nebyla případná valná hromada zmíněné společnosti usnášeníschopná a že tento počet akcií byl schopen ovlivnit chod společnosti, s ohledem na celkový počet akcií této společnosti.

S ohledem na takto zjištěný skutkový stav soud jako nadbytečný hodnotil návrh na doplnění dokazování znaleckým posudkem za účelem zjištění hodnoty akcií v době jejich vydání žalobcem Policií ČR a v době jejich vrácení žalobci Policií ČR. Z výše uvedených důvodů pak soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. podle úspěchu ve věci. Žalovaná měla v řízení plný úspěch, když žaloba byla proti ní zcela zamítnuta a vzniklo jí tak právo na náhradu nákladů řízení. Žalované však žádné náklady řízení nevznikly a soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 18. října 2010

Mgr. Lucie Šternová, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení: Vítková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Blanky Chvojové a soudců JUDr. Čestmíra Slaného a JUDr. Olgy Petrové ve věci žalobce: **TELUX TRADING, a.s.** se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, Na Hradbách 495/4, IČ 64610136, zastoupený JUDr. Petrem Stoklasem, advokátem se sídlem Ostrava, Porážková 1424/20, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti** se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zaplacení 15,000.000,-- Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 18. října 2010, č.j. 41C 85/2009-64, opravenému usnesením téhož soudu ze dne 13. září 2011, č.j. 41C 85/2009-98,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně, opravený usnesením téhož soudu ze dne 13.9.2011, č.j. 41C 85/2009-98, **se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u soudu dne 23.2.2009 se žalobce domáhal na žalované zaplacení částky 15,000.000,-- Kč spolu s 26% úroky z prodlení od 15.12.1997 do zaplacení jakožto náhrady škody vzniklé mu znehodnocením akcií obchodní společnosti [redacted] znějící na majitele o jmenovité hodnotě 1000.000,-- Kč v počtu 150 kusů pod pořadovým číslem [redacted], jež tvořily žalobcův (tehdy pod obchodním jménem [redacted] základní kapitál. Tyto akcie vydal Policii ČR dne 15.12.1997 Ing. V [redacted] M [redacted] coby obviněný, přičemž byl rozsudkem Městského soudu v Brně z 20.10.2006 sp.zn. [redacted]

zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu a následným usnesením téhož soudu z 2.10.2007 sp.zn. [redacted] bylo podle § 80 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto o vrácení těchto akcií, k jejichž fyzickému předání došlo 29.11.2007, kdy již měly nulovou hodnotu.

Napadeným (opraveným) rozsudkem soud I. stupně žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Na základě skutečností zjištěných provedeným dokazováním dospěl s odkazem na § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 13 odst. 1,2 zákona č. 82/1998 Sb. a § 156 odst. 7 obch. zák. k závěru, že žaloba není důvodná. Jeden z předpokladů pro vznik odpovědnosti státu za škodu, a to existence nezákonného rozhodnutí v podobě usnesení o zahájení trestního stíhání „žalobce“ (správně místopředsedy představenstva žalobce Ing. V. [redacted] M. [redacted] jemuž bylo 25.6.1997 Policií ČR, Krajským úřadem vyšetřování Ostrava, pracoviště Opava, sděleno obvinění z trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1,4 tr. zákona), je sice splněn, neboť jeho trestní stíhání skončilo rozsudkem Městského soudu v Brně z 20.10.2006 sp.zn. [redacted] jímž byl obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn, avšak další předpoklady odpovědnosti státu -existence škody a příčinná souvislost s nezákonným rozhodnutím- splněny nejsou. Přestože žalobci byly zabaveny předmětné akcie, nebyl tím nijak omezen v tom, aby vykonával práva s držetím akcií spojená (§ 156 odst. 7 obch. zák.). Počet akcií, které měl žalobce ve vlastnictví a byly mu zabaveny, ani nemohl rozhodující měrou ovlivnit chod obchodní společnosti [redacted] (usnesením Krajského soudu v Ostravě z 22.4.2004, č.j. [redacted] 9, byla zrušena s likvidací a usnesením téhož soudu z 23.5.2006, č.j. [redacted] byl na její majetek prohlášen konkurs, který byl z důvodu nedostatku majetku zrušen usnesením z 12.5.2009), která akcií na majitele vydala celkem 6.500 kusů ve jmenovité hodnotě 100.000,-- Kč. Jako nadbytečný proto neprovedl důkaz znaleckým posudkem ohledně zjištění hodnoty těchto akcií v době jejich vydání Policií ČR (15.12.1997) a v době jejich vrácení Policií ČR (29.11.2007) a žalobu jako nedůvodnou zamítl. O nákladech řízení rozhodl podle úspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas blanketní odvolání a v jeho dodatečném odůvodnění uvedl, že se ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že v předmětné věci byla splněna podmínka existence nezákonného rozhodnutí v podobě usnesení o zahájení trestního stíhání, které skončilo zprošťujícím rozsudkem a jsou tedy analogicky splněny podmínky použití § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. Neztotožňuje se však s jeho závěrem týkajícím se nesplnění dalších předpokladů vzniku odpovědnosti státu, a to existence škody na straně poškozeného a příčinné souvislosti. Poukazoval v této souvislosti na to, že v rámci dokazování byl konstatován obsah spisu Městského soudu v Brně sp.zn. [redacted] jehož součástí je i listina, z níž je zřejmé, že tehdy obviněný Ing. V. [redacted] M. [redacted] nar. [redacted] byl dne 15.12.1997 Policií ČR, Krajským úřadem vyšetřování v Ostravě, pracoviště Opava, po předchozím poučení podle § 78 odst. 1 tr. řádu o povinnosti věc na vyzvání vydat a po upozornění na odnětí věci, jakož i na uložení pořádkové pokuty podle § 66 tr. řádu, vyzván mimo jiné k vydání 150 ks akcií akciové společnosti [redacted]. Jednalo se o akcie znějící na majitele o jmenovité hodnotě 100.000,-- Kč pod pořadovým číslem 4786 až 4935, jež tvořily základní kapitál – tedy byly a jsou majetkem společnosti pod tehdejší obchodním jménem [redacted] (nyní žalobce). Ing. V. [redacted] M. [redacted] na uvedenou výzvu akcie této součástí Policie ČR 15.12.1997 vydal. Je tedy zřejmé, že se v tomto případě nejednalo o vykonání úschovy nebo uložení podle zvláštního právního předpisu, ale o zajišťovací institut, který je povinen daný subjekt respektovat. Za nesprávný odvolatel označil i závěr soudu I. stupně, že tím žalobce nebyl nijak omezen obchodovat s uvedenými akciemi, když z usnesení o zahájení trestního stíhání je nesporné, že podstata nezákonného jednání, které bylo kvalifikováno jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,4 tr. zákona, spočívala

právě v obchodu s těmito akcemi. Navíc se s ohledem na tehdejší atmosféru kolem této trestní věci každá osoba, která měla tyto akcie v držení a která by s nimi chtěla obchodovat, vystavovala potencionálnímu nebezpečí trestního stíhání. Je tudíž nesprávný i závěr soudu I. stupně, že akcie, které byly zabaveny, nemohly rozhodující měrou ovlivnit chod společnosti. Závěrem proto navrhl, aby byl rozsudek soudu I. stupně změněn tak, že žalobě bude v celém rozsahu vyhověno.

Žalovaná se k podanému odvolání nevyjádřila.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 212 a § 212a o.s.ř.) a odvolání neshledal důvodným. Rozhodl přitom ve věci bez nařízení jednání (§ 214 odst. 3 o.s.ř.), když žalobce s takovým postupem vyjádřil podáním datovaným 13.6.2011 svůj souhlas a žalovaná na výzvu odvolacího soudu z 3.6.2011, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, nereagovala a odvolací soud tak vycházel z toho, že proti takovému postupu nemá námitek (§ 101 odst. 4 o.s.ř.).

Zásadní procesní pochybení dosavadního řízení odvolací soud neshledal (§ 205 odst. 2 písm. a/ o.s.ř.). Neshledal ani, že by řízení bylo postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 205 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.). Soud I. stupně vycházel z postačujících skutkových zjištění, v odůvodnění svého rozsudku vyložil, které skutečnosti byly prokázány, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jakými úvahami se řídil a proč neprovedl další navržené důkazy (§ 157 odst. 2 o.s.ř.). V odvolacím řízení pak nevyšlo najevo nic, co by mohlo vést k odlišnému posouzení věci. Odvolací soud proto v zájmu stručnosti odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku a pro úplnost dodává, že vzhledem k tomu, že trestní stíhání Ing. M. coby tehdejšího místopředsedy představenstva žalobce, bylo zahájeno sdělením obvinění 25.6.1997, pak vzhledem k ust. § 36 zákona č. 82/1998 Sb. a § 2 zákona č. 58/1969 Sb. není žalobce vůči státu ani aktivně legitimován k uplatnění nároku na náhradu škody, která mu měla vzniknout v důsledku trestního stíhání místopředsedy jeho představenstva (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 25 Cdo 1956/2004).

Z uvedených důvodů byl proto rozsudek soudu I. stupně jako ve výroku věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrzen, a to včetně akcesorického výroku o nákladech řízení.

Výrok o nákladech odvolacího řízení se opírá o ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaná, která měla úspěch i v této fázi řízení, žádné náklady prokazatelně nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné, ledaže by na základě dovolání podaného k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců ode dne jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, dospěl odvolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Praze dne 28. února 2012

JUDr. Blanka Chvojová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Rezková